

Uitspraak 201403254/2/A4

DATUM VAN UITSPRAAK	vrijdag 16 mei 2014
TEGEN	het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant
PROCEDURESOORT	Voorlopige voorziening
RECHTSGEBIED	Algemene kamer - Hoger Beroep - Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

201403254/2/A4.

Datum uitspraak: 16 mei 2014

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) hangende het hoger beroep van:

[verzoekster], gevestigd te Sterksel, gemeente Heeze-Leende,

tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 april 2014 in zaak nr. 13/774 in het geding tussen:

de vereniging Vereniging Leefmilieu, gevestigd te Nijmegen, en 41 anderen, wonend te Sterksel, te Leende, gemeente Heeze-Leende, en te Maarheeze, gemeente Cranendonck,

en

het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant.

Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2012 heeft het college [verzoekster] omgevingsvergunning krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht verleend voor het veranderen of veranderen van de werking van haar inrichting op het perceel [locatie] te Sterksel.

Bij uitspraak van 8 april 2014 heeft de rechtbank het door de Vereniging Leefmilieu en 41 anderen daartegen ingestelde beroep, voor zover thans van belang, gegrond verklaard en het besluit van 18 december 2012 vernietigd.

Tegen deze uitspraak heeft [verzoekster] hoger beroep ingesteld.

Verder heeft [verzoekster] de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 9 mei 2014, waar [verzoekster], vertegenwoordigd door [gemachtigden], bijgestaan door mr. C.G.J.M. Termaat, advocaat te Den Bosch, en het college, vertegenwoordigd door mr. B.F. Algera en mr. M. van Dam-Benders, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2. Het verzoek van [verzoekster] strekt tot schorsing van de aangevallen uitspraak.

Zij betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat een revisievergunning in plaats van een veranderingsvergunning had moeten worden aangevraagd.

Verder betoogt zij dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het oordeel dat geen milieueffectrapport behoefde te worden gemaakt, niet deugdelijk is gemotiveerd.

2.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling met betrekking tot artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer komt het bevoegd gezag bij de beslissing om al dan niet een revisievergunning te verlangen beleidsvrijheid toe. In het bijzonder het belang van een overzichtelijk vergunningbestand kan reden zijn om zo'n revisievergunning te verlangen. Ook de aard en omvang van de aangevraagde wijzigingen en uitbreidingen kan daarbij redengevend zijn.

De voorzitter ziet geen aanleiding om daar ten aanzien van artikel 2.6, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht anders over te denken.

Niet gebleken is dat bij verlening van de gevraagde veranderingsvergunning een zodanig onoverzichtelijk vergunningbestand ontstaat dat het college om die reden niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten de vergunningaanvraag te behandelen.

Evenmin is gebleken dat de aard en omvang van de aangevraagde uitbreidingen en wijzigingen dermate ingrijpend zijn dat het college op die grond niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten de vergunningaanvraag te behandelen.

Naar voorlopig oordeel van de voorzitter voert [verzoekster] terecht aan dat de door de rechtbank in aanmerking genomen omstandigheden dat het gaat om een complexe inrichting, dat niet duidelijk is of de onderliggende revisievergunning is gebaseerd op de beste beschikbare technieken, en dat naar aanleiding van de aanvraag om de veranderingsvergunning nieuwe geurvoorschriften zijn vastgesteld voor de gehele inrichting, op zichzelf en in onderling verband bezien niet bepalend zijn voor de vraag of in redelijkheid een revisievergunning had moeten worden verlangd. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraken van de Afdeling van 18 juli 2007 in zaak nr. [200606991/1](#) en van 14 juli 2010 in zaak nr. [200907173/1/M2](#).

Gelet op het voorafgaande heeft de rechtbank naar voorlopig oordeel van de voorzitter ten onrechte geoordeeld dat het college had moeten bepalen dat een revisievergunning voor de gehele inrichting had moeten worden aangevraagd.

2.2. De voorzitter heeft voorts gerede twijfel of het oordeel van de rechtbank dat niet deugdelijk is gemotiveerd dat geen milieueffectrapport behoefde te worden gemaakt, omdat ten onrechte zou zijn uitgegaan van een standstill-situatie van de geuremissie, in hoger beroep stand zal houden.

Daarbij neemt de voorzitter in aanmerking dat het college bij de beoordeling of een milieueffectrapport nodig is, heeft betrokken dat de geuremissie in de aangevraagde situatie past binnen het provinciaal geurbeleid en de in de onderliggende revisievergunning vergunde geurimmissie.

3. De voorzitter is er voorshands niet van overtuigd dat de aangevallen uitspraak in hoger beroep in stand zal blijven.

Gelet hierop, en mede in aanmerking genomen de bedrijfseconomische belangen van [verzoekster], ziet de voorzitter ter voorkoming van onevenredig nadeel aanleiding de hierna te melden voorlopige voorziening te treffen.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 april 2014 in zaak nr. 13/774;

II. verstaat dat de secretaris van de Raad van State aan [verzoekster] het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 493,00 (zegge: vierhonderddrieënnegentig euro) voor de behandeling van het verzoek terugbetaalt.

Aldus vastgesteld door mr. S.F.M. Wortmann, als voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. C.S. Aal, ambtenaar van staat.

w.g. Wortmann w.g. Aal
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2014

584.